

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Gazze'ye insani yardım ulaştırılamaması, "Barış Kurulu'nun" yardım filolarını hedef alan açıklamaları ve bu konuda Türkiye'nin atması gereken somut adımlar hakkında, Anayasa'nın 98'inci maddesi ile Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 102'nci ve 103'üncü maddeleri gereğince Genel Kurul'da Genel Görüşme açılmasını saygıyla arz ederiz.

06.05.2026

Bülent KAYA

İstanbul Milletvekili

Grup Başkanvekili

GEREKÇE

ABD Başkanı Donald Trump'ın girişimiyle kurulan Gazze Barış Kurulu, 16 Ocak 2026'da resmen teşkil edilmiş; Dışişleri Bakanı Hakan Fidan, 22 Ocak 2026'da Davos'ta imzalanan kurucu şartla Türkiye'yi bu yapıya dahil etmiştir. Aradan geçen dört ayın ardından sahada tablo açıkça ortadadır: Kurulun barış üretme kapasitesi sıfırdır. Filistin Sağlık Bakanlığı verilerine göre ateşkesin yürürlüğe girdiği 10 Ekim 2025'ten bu yana İsrail 834 kişiyi daha katletmiş; Ekim 2023'ten bu yana toplam şehit sayısı 72.615'e, gazi sayısı 172.468'e ulaşmıştır.

İnsani yardım boyutu da en az savaş kadar ağırdır. İsrail, 1 Ocak 2026 itibarıyla Sınır Tanımayan Doktorlar dahil 37'yi aşkın uluslararası yardım kuruluşunun Gazze'deki faaliyet iznini iptal etmiş; BM verilerine göre yaklaşık 50 milyon dolarlık temel gıda, tıbbi malzeme ve barınak materyali sınır kapılarında beklemekte, Gazze'ye girişi fiilen engellenmektedir. UNRWA'ya göre bölgeye ulaşan yardım, 2,2 milyonluk nüfusun hayatta kalması için gereken asgari düzeyin çok altında kalmakta; ateşkesten bu yana parazit kaynaklı hastalıklarda üç kat artış gözlemlenmekte, kemirgen istilası ciddi salgın riskine zemin hazırlamakta ve UNICEF verilerine göre günde ortalama bir çocuk hayatını kaybetmektedir.

Kurulun mali çöküşü de belgelenmiş durumdadır. Gazze'nin yeniden inşası için taahhüt edilen 17 milyar dolarlık fonun, ABD-İsrail'in İran'a yönelik saldırıları sürecinde büyük ölçüde İsrail'e aktarıldığı raporlanmıştır. Kurulun Yüksek Temsilcisi Mladenov, Filistinli yönetim komitesine fonun tükendiğini bizzat teyit etmiştir. Davos'ta verilen somut taahhütler -350 bin aileye nakit yardım, 20 bin prefabrik konut- hiçbirisi yerine getirilmemiştir. Bu veriler bir bütün olarak değerlendirildiğinde, söz konusu yapının barış kurulu değil, savaşın finansmanına ve savaş sonrası rant düzenine hizmet eden bir mekanizma işlevi gördüğü ortaya çıkmaktadır.

Bu tablo, Türkiye açısından yalnızca bir dış politika sorunu değildir; derin bir tarihsel hafıza üzerinde yükselen somut bir vicdan meselesidir. 31 Mayıs 2010'da Gazze'ye insani yardım götürmek amacıyla uluslararası sulara seyreden Mavi Marmara gemisi, İsrail komandolarının baskısıyla saldırıya uğramış; 10 Türk vatandaşı şehit düşmüş, pek çoğu yaralanmış, çok sayıda kişi tutuklanmıştır. Bu vahşet, salt bir diplomatik kriz değil; uluslararası sulara mağdur edilen Türk vatandaşlarının kanıyla yazılmış bir devlet hafızasıdır. Aradan 16 yıl geçmiş, tablo değişmemiştir: Mayıs 2026'da Küresel Sumud Filosu'nda bulunan 31 Türk vatandaşından 20'si, yine uluslararası sulara, yine İsrail ordusu tarafından alıkonulmuştur.

Dışışleri ve Millî Savunma Bakanlıkları bu müdahaleyi kınarken, Türkiye'nin de kurucu üyesi olduğu Gazze Barış Kurulu aynı filoyu "gösteriş amacıyla aktivizm" olarak nitelendiren, Türk vatandaşlarını aşağılayan bir açıklama yayımlamıştır. Türkiye bu açıklamaya karşı herhangi bir resmî tutum ortaya koymamıştır. Mavi Marmara'nın acı mirasını taşıyan bir devletin, kendi vatandaşlarını alıkoyan gücün ortağı olduğu bir yapının bu söylemini suskunlukla geçiştirmesi; Türkiye'nin bu kuruldaki hukukî ve siyasi konumunu, verilen taahhütlerin kapsamını ve onurumuzu koruma iradesiyle bağdaşıp bağdaşmadığını Meclis önünde kapsamlı biçimde tartıştırmayı zorunlu kılmaktadır.

